

کتاب عوبدای نبی

خداوند ادوم را مجازات می کند

۱ خداوند متعال سرنوشت آیندهٔ ادوم را در رؤیائی به عوبدیا نشان داد.

از جانب خداوند قاصدی با این پیام پیش اقوام جهان فرستاده شده است: «برای جنگ با ادوم آماده شوید!»^۲ خداوند به ادوم می فرماید: «من ترا در بین ملل دنیا خوار و ضعیف می سازم.^۳ تکبر و غرورت ترا گمراه کرده است. تو چون بر صخره های بلند ساکن هستی و جایت بر فراز کوه ها است، بخود می بالی و با غرور می گوئی: «کیست که بتواند دست دراز کند و مرا پائین آورد؟»^۴ اگر مانند عقاب در اوج آسمان پرواز کنی و آشیانه ات را در بین ستارگان بسازی، من ترا فرود می آورم.

^۵ اگر دزدی در شب بخانه ای وارد شود، فقط چیزی را می برد که به آن ضرورت دارد، و اگر انگور چین برای چیدن انگور بیاید، مقداری از انگور را بجا می گذارد، اما دشمنان تو ترا بکلی غارت و نابود می کنند.^۶ ای اولادهٔ عیسو، وقتی دشمنان بیایند، تمام ثروت را به یغما می برند.^۷ متحدینت به تو خیانت کردند و ترا از کشورت بیرون راندند. کسانی که با تو در صلح بودند بر تو غلبه یافتند و دوستانی که نمک ترا خوردند برایت دام گسترده و می گویند: «کجاست آنهمه عقل و خرد او؟»

^۸ خداوند می فرماید: «در آن روز ادوم را مجازات می کنم. تمام اشخاص دانا را از سرزمینش نابود می سازم و همه حکیمان را از

بین می‌برم.^۹ جنگجویان شجاع تیمان هراسان می‌شوند و تمام سربازان ادوم بقتل می‌رسند.

دلیل مجازات ادوم

^{۱۰} بخاطر ظلمی که در حق برادرانت، یعنی اولاده یعقوب کردی با رسوائی و برای همیشه نابود می‌شوی.^{۱۱} در آن روزی که دشمنان به دروازه‌های شان داخل شدند و بیگانگان مال دارائی اورشلیم را بین خود تقسیم کردند و با خود بردند، تو به یکسو ایستادی و تماشا کردی.^{۱۲} تو نباید از بدبختی برادرانت خوش شوی، در روز مصیبت قوم یهودا خوشحالی کنی و در هنگام غم و اندوه به آن‌ها بخندی.^{۱۳} تو در روز سختی قوم برگزیده من با غرور به دروازه‌های شهر داخل نشو، در روز مصیبت آن‌ها ثروت شان را غارت منما و از غم آن‌ها خوشی نکن.^{۱۴} بر سر چهارراه ایستاده نشو، تا آنهایی را که می‌خواهند فرار کنند گرفتار کنی و در آن روز مصیبت آن‌ها را به دست دشمنان تسلیم نکن.

مجازات قومها

^{۱۵} زیرا روز خداوند برای تمام اقوام نزدیک است. طبق عمل و کردارت با تو رفتار می‌کنم. آنچه را داده‌ای واپس می‌گیری.^{۱۶} قوم برگزیده من بر کوه مقدس از جام تلخ مجازات نوشیدند، اما به کام اقوام دیگر تلختر از آن ریخته می‌شود. آن‌ها آن را می‌نوشند و از بین می‌روند.

پیروزی اسرائیل

^{۱۷} اما قوم اسرائیل بر کوه مقدس من، در صهیون، پناه می‌برند و آن

سرزمین را که میراث اجداد شان است تصاحب می کنند. ^{۱۸} خاندان یعقوب و یوسف مانند آتش، ادوم را می سوزاند و اثری از قوم ادوم باقی نمی ماند. این را من، خداوند می گویم. ^{۱۹} مردم از سمت جنوب یهودا، ادوم را تصرف می کنند. اهالی جلگه های غربی، فلسطین را اشغال می نمایند، قوم اسرائیل سرزمین افرایم و سامره را و قبیله بنیامین جلعاد را به دست می آورند. ^{۲۰} تبعیدشدگان از شمال اسرائیل بر می گردند و فینیقیه را تا زرفت در قسمت شمال، متصرف می شوند. تبعیدشدگان اورشلیم که در ساردس صغیر بسر می برند، به وطن خود مراجعت کرده شهرهای جنوب را اشغال می کنند. ^{۲۱} پیروزمندان به کوه صهیون برآمده، بر کوه عیسو «سرزمین ادوم» داوری می کنند و پادشاهی از آن خداوند است.»